

3DE JAARGANG - EDITIE 4 - FEBRUARI 2024

CAMPER- SPROKKELS

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE
VLAAMSE MOBILHOMEREIZIGERS

In dit nummer...

**De mooiste
Spaanse dorpen**

**Nieuwe rubriek:
Verborgene
pareltjes**

Mijmeringen...

Mevrouw Yvonne B. woont in de laatste bocht van de Oude Landweg. Ze heeft veel kippen. De buren brengen alle keukenrestjes voor de kippen en elke week kan ze een 60-tal eieren verkopen aan de lokale patisserie. Yvonne moet tellen om de eindjes aan elkaar te knopen. Je ziet het aan haar...ze draagt altijd dezelfde kleding, al jaar en dag! De kraag van haar regenmantel blinkt, de randen van de mouwen zijn ook van kleur veranderd, het haar strak achteruit gekamd en aan haar handen kan je zien dat ze hard gewerkt hebben... Ze heeft het niet breed, de inkomsten van de verkoop van de eieren zorgen samen met haar karig pensioentje dat leven leefbaar is.

Mevrouw Marie-Thérèse V. woont aan de andere kant van het dorp, in een mooi herenhuis. Ze is heel welstellend. Is steeds keurig gekleed, met hoedje aangepast aan haar "deux pièceke" en handtas "assorti" met haar schoenen. Als het fris is zelfs met bijpassende handschoenen.

Op zekere dag staan ze samen voor de toonbank in de lokale patisserie. De ene weet niets van de andere. Mevrouw Marie-Thérèse koopt elke zondag een klein rozijnenbrood, 2 vloerpistolets, 2 croissants en een gebakje. Als ze de rekening vraagt, dan betaalt ze alles tweemaal. Mevrouw Marie-Thérèse had aan de bakkersvrouw gevraagd om elke zondag hetzelfde aan iemand te geven die het moeilijk heeft. De rekening wordt stilzwijgend vereffend, er worden geen bedragen genoemd.

De bakkersvrouw kreeg het eventjes warm en koud tegelijk, maar wanneer Mevrouw Marie-Thérèse de winkel verlaat kan ze zoals elke zondag de bestelling van Mevrouw Yvonne op de toonbank leggen. De blik van de ene vrouw naar de andere is alleszeggend. Tevredenheid voor wat de ene krijgt en tevredenheid van de andere voor het mooi gebaar.

De mooiste dorpen van Spanje.

Los Pueblos más bonitos de España

In de laatste editie van de Camper-Sprokkels van de tweede jaargang verscheen er een artikel over de mooiste dorpen van Frankrijk.

We zijn weer een jaargang verder en is het nu de beurt aan buurland Spanje.

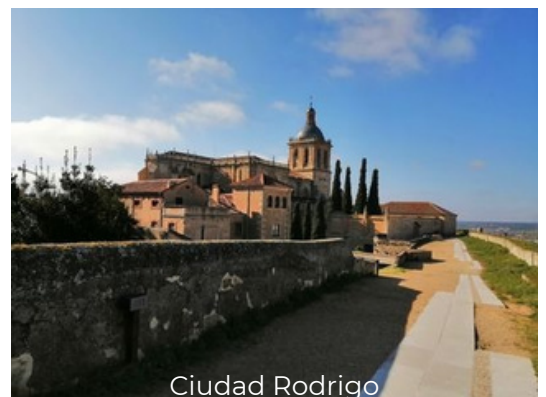
De vereniging “Los Pueblos más bonitos de España” zag het levenslicht in 2011. De opzet was hetzelfde als in Frankrijk, nl. aandacht vragen voor mooie, hele kleine dorpjes, her en der verspreid in dit prachtige land.

De criteria om toegelaten te worden op de lijst ligt in Spanje een weinig anders:

- In tegenstelling tot Frankrijk waar een dorp niet meer dan 2000 inwoners mag tellen, ziet Spanje het iets groter: dorpen tot 15.000 inwoners.
- Er moet in het dorp een architecturaal of natuurlijk erfgoed te bewonderen zijn.
- De gevels van de huizen moeten authentiek en goed bewaard zijn en er mag maar een minimum aan verkeer in de dorpen aanwezig zijn.
- Tot slot moeten er aandacht zijn voor bloemen en groen en moet alles mooi onderhouden blijven.

Yanguas

Ciudad Rodrigo

Op het ogenblik maken 112 gemeenten deel uit van de organisatie. Enkele gemeenten bevinden zich op de Balearen en de Canarische eilanden.

Op de website van de organisatie vind je foto's, video's en geschiedenis van de dorpen, maar ook de kalender met festiviteiten die in de respectievelijke dorpen plaatsvinden.

<https://www.lospueblosmasbonitosdeespana.org/>

We zetten enkele dorpen in de kijker...

Albarracín, het roze dorp.

Dit dorp werd in 2017 door de Spaanse reissite Guía Repsol uitgeroepen tot het allermooiste dorp van Spanje genoemd en eigenlijk verdient het die titel wel.

Het bevindt zich in de autonome regio Aragon, meer bepaald in de provincie Teruel.

Albarracin telt maar iets meer dan 1000 inwoners wat het ondanks de vele toeristen in het hoogseizoen toch een enigszins rustig dorp maakt. Als je door de smalle straatjes kuiert en de mooie gevels in oudroze bewondert, valt die rust op. Er zijn slechts een handvol restaurants en bars en bitter weinig souvenirwinkeltjes

De Kelten zouden hier al gewoond hebben in de IJzertijd. De Romeinen verbleven hier ook in de buurt, bewijs daarvan zijn de verschillende overblijfselen van aquaducten in de omgeving. Voor de Moorse overheersing was het dorpje klein: enkele huizen rond een kerkje dat de naam "Santa Maria de Oriente" draagt. In de tiende eeuw wordt er melding gemaakt van een groot kasteel met militaire doeleinden. Meurán ben Razín maakt van het kleine dorpje één van de belangrijkste steden van het Moorse Spanje, de hoofdstad van het rijk "La Sahla" van Ibn Razín en zijn afstammelingen.

In 1170 kwam de stad in christelijke handen door de overdracht aan Pedro Ruiz de Azagra voor bewezen diensten. Het wordt een onafhankelijke christelijke staat, gesticht door een Moorse koning. Echter in 1285 werd het veroverd door Pedro III van Aragon die het inlijfde bij zijn koninkrijk.

Het dorp ligt op een hoogte van 1182 meter en kijkt uit over de Río Gualalaviar. Er is een mooie wandeling "paseo fluvial" , die je langs de rivier een prachtig uitzicht biedt op de stad. Een zijpad van deze wandeling brengt je naar een mirador, van waaruit je uitkijkt op dit prachtige dorp.

In de buurt zijn er ook vele overblijfselen te vinden van Romeinse aquaducten, prehistorische muurschilderingen.

El Burgo de Osma

Dit stadje ligt in de autonome regio Castilla y Leon, maar bepaald in de provincie Soria.

El Burgo de Osma wordt als het ware in twee gesplitst door de rivier Ucero, waardoor de stad en de burcht, El Burgo, van elkaar gescheiden liggen.

De Romaanse kathedraal in het stadsgedeelte werd gebouwd van 1232 tot 1246 na afbraak van de eerste kathedraal die van 1150 dateert. Enkel in de kloostergang en de kapittelzaal vindt men nog overblijfselen van het eerste bouwwerk.

Een van de belangrijkste van middeleeuwse funeraire beeldhouwkunst vindt men in dezelfde kapittelzaal, namelijk het uitstekend bewaarde graf van San Pedro de Osma.

Verder leidt een wandeling door deze stad je langs het Palacio Episcopal uit de 16de eeuw, het Hospital de San Augustin , op de Plaza Mayor, met zijn opvallende geven in Herreriaanse stijl uit 1699, de Convento del Carmen uit 1607 en de Universidad de Santa Catalina uit 1550, nog funtionerend tot 1841. Ga ook op zoek naar de stukken van de stadsmuren uit 1458.

Aan de overkant van de rivier prijkt het kasteel met oorspronkelijk een driedubbele ommuring waarvan de twee buitenste bijna zijn verdwenen.

Morella

Enkele kilometers voor je in Morella aankomt zie je het kasteel al hoog op de rots liggen. De huizen rondom binnen de stadsmuur hebben verschillende kleuren in pasteltinten.

Het geheel wordt omringd door een lange stadsmuur. Morella ligt in de autonome regio Comunidad Valenciana op amper 75 km van de Costa del Azahar met Peñíscola en Valencia als bekendste badplaatsen.

Bijna elke beschaving die op het Iberisch schiereiland bestond, heeft zich in Morella gevestigd. Immers het 360° graden uitzicht vanaf de rots maakte dit een makkelijk te verdedigen plek. De Romeinen en later de Moren waren verantwoordelijk voor de bouw van het kasteel.

Het is een fikse wandeling van de stadspoort naar het kasteel, maar de mooie smalle straatjes met winkeltjes, bars en restaurants maakt het gezellig. Dames, laat je zeker verleiden tot de aankoop van een mooie sjaal met zijn typische "floskes". Het beeld van de man die deze sjaal eigen maakte aan dit stadje kom je onderweg tegen. Net buiten de stad kom je ook nog voorbij de aquaduct uit de 14de eeuw.

Zicht op Morella vanop de camperplaats

© Lala Viajera

Sos del Rey Católico

Het dorpje met amper 605 inwoners heette oorspronkelijk enkel maar Sos. Het ligt in de autonome regio Aragon, meer bepaald in de provincie Zaragoza.

We schrijven 1452, Koningin Juana Enríquez bevindt zich in het dorp terwijl er een burgeroorlog woedt met het koninkrijk Navarra. Haar man Juan II voerde oorlog met zijn zoon Carlos uit zijn eerste huwelijk. Het zou niet bij deze ene oorlog blijven.

In de veiligheid van het dorp Sos bevalt de koning van Fernando II, die later de naam zal krijgen Fernando el Católico. Het is diezelfde Fernando die met Isabella van Castilië zal huwen. Als koningspaar voltooiden zij de reconquista - het veroveren van Spanje op de Moren - maar legden ook de kiem van wat later de Inquisitie zou worden, die zorgde voor vele onschuldige slachtoffers.

Niettemin, het is dankzij deze koninklijke baby dat het dorpje Sos zijn naam mocht verlengen met het toevoegsel "del Rey Católico". Het dorpje is nog volledig ommuurd, sommige van de muren zijn volledig geïntegreerd in de woonhuizen en de zeven poorten met torens zijn grotendeels bewaard gebleven.

Breng zeker een bezoek aan de Joodse wijk die voor de uitdrijving van de Joden door Fernando en Isabella een dertigtal families kende. Ga op zoek naar de in de muur gekerfde kruisen om aan te tonen in welke huizen er Joden woonden die zich bekeerd hadden tot het Christendom.

Net zoals bij de editie waarbij we de mooiste dorpen van Frankrijk bespraken, hebben we ook nu een overzichtlijst gemaakt:

- één met de mooiste dorpen alfabetisch gerangschikt
- één met de mooiste dorpen gerangschikt volgens autonome regio

Voor de campings en camperplaatsen hebben we ons ook nu gebaseerd op Park4Night. De lijst is printvriendelijk opgesteld en in pdf-formaat zodat ze ook kan gedownload worden op laptop, tablet of smartphone.

De ledenpagina...

Voor deze, na drie jaargangen, laatste ledenpagina laten we het woord aan Hans Van Dyck en Roman Pauwels uit Broechem, deelgemeente van Ranst, ook leden van het eerste uur.

Ze rijden met een Bürstner Delfin T690G Toscana 2021, en die ze meteen een naam hebben gegeven: ons Delfin. Deze naam trekken ze ook door op hun website en reisblog.

Het plan om te camperen ontstond in 2013 wanneer ze begonnen het aanbod van verschillende modellen te bekijken en vloggers en bloggers op het internet te bezoeken. Dat ze niet over één nacht ijs zijn gegaan, blijkt duidelijk uit het feit dat het duurde tot 2019 eer ze een camper huurden. Dan ging alles in een stroomversnelling: bij een bezoek aan een dealer zagen ze hun huidige camper staan en het was liefde op het eerste gezicht. Nog eventjes wachten op de levering, maar op 7 oktober 2021 mochten ze "hun Delfin" gaan afhalen.

Door de gezondheidsproblemen van Hans zitten hele lange reizen er voorlopig nog niet in, maar de plannen zijn er wel: ze willen Normandië een heel uitgebreid bezoeken en Roman zou graag jeugdherinneringen gaan zoeken in het Italiaanse Rapallo, waar hij als jongen met zijn ouders op reis ging.

In 2022 deden ze een rondje Nederland van een 12-tal dagen, waar Hans onderweg toch een beetje zijn hart is verloren aan onze Noorderburen. Roman, echter, is dat weer een liefhebber van Duitsland, met de Moezelstreek voorop.

Ze werken beide nog dus houden ze het nog op kortere trips en weekends. De echt koude wintermaanden hoeft voor hen niet en de camper gaat vanaf half november op stal om begin maart weer bovengehaald te worden om hun kleine trips te doen.

Overdag wordt er gewandeld en 's avonds wordt er al eens een spelletje Sequence of Keer op Keer gespeeld. Soms gaat Hans al filmpjes monteren voor hun blogs, terwijl Roman de werkmails bekijkt of aan het chatten is met vrienden.

Opboksen tegen vooroordelen over hun relatie doen ze met overtuiging en nimmer aflatende kracht.

Een minder leuke ervaring...

We wisten niet dat er 3 orkanen over Nederland trokken en wij gingen die dag weg, zelfs toen er code oranje en later code rood was afgekondigd. Maar hadden dit niet vernomen. Toen was er 6 à 7 beaufort geweest die nacht. De volgende dag naar huis gereden met harde rukwinden. Een week later hadden we nog zeemansbenen.

Jullie kunnen beide heren ook volgen op Polarsteps, Komoot, Yelp en Campy.

Echter, om de passie en hobby van Roman kunnen we niet heen: koken.

Op hun website staat een uitgelezen waaier aan recepten die makkelijk lukken in de camper, immers Roman heeft ze allemaal uitgeprobeerd, met Hans als topproever.
Op hun [facebookgroep](#) en hun website zijn tal van recepten te vinden. We willen al waarschuwen voor de goesting die je krijgt als je enkele foto's bekijkt en recepten leest.

We delen graag enkele recepten met jullie.

Een gerecht die de naam van hun camper heeft meegekregen: Pasta Delfin

Ingrediënten

- Pasta naar keuze
- Potje pestosaus uit de winkel
- 50 gram pijnboompitten
- 150 gram groene boontjes
- 150 gram aardappelen
 - zout
 - peper
 - olijfolie
- Parmezaanse kaas

Bereiding

- Neem de aardappelen, schil deze en kook ze in een pot met water en zout.
- Breng een andere pot met water en zout aan de kook en kook hierin de gehalveerde prinsessenboontjes beetgaar.
- Breng een pot met ruim water en zout aan de kook en kook hierin de pasta beetgaar.
 - Rooster de pijnboompitten en laat ze afkoelen.
 - Neem nu de aardappelen en snij deze in stukken.
- Neem nu een pot waar je de pasta met een beetje van het kookvocht in doet. Hier voeg je wat lepels van de pesto toe samen met de gekookte boontjes en aardappelen.
 - Nu roer je alles door elkaar en verdeel je deze over twee borden.
 - Neem nu de parmezaanse kaas en trek schilfers over de pasta.
 - De pijnboompitten mag je nu ook over het gerecht doen.

Roman en Hans aten hier varkenshaasje bij maar kan met kipfilet, kalkoen, ...zelfs met vegetarische of veganistische vervangers zijn

En een salade met België's trots, witloof, laat zich ook altijd smaken.

Ingrediënten

- Gemengde sla
- Witloof
- Krieltjes
- Pijnboompitten
 - Look
 - Olijfolie
 - Balsamico

Bereiding

- Schil de krieltjes en breng deze aan de kook.
- Maak het witloof proper en snijd deze stronkjes in twee delen.
- Neem de braadpan met hierin de hoeveboter, de stronkjes witloof en kruid met peper en zout. Doe hierin ook wat water en doe een deksel op de pan. Laat dit even stoven, vanaf het witloof zijn vocht begint te verliezen doe je nootmuskaat en suiker op het witloof.
 - Rooster de pijnboompitten en zorg ervoor dat ze niet verbranden.
 - Als de krieltjes goed gekookt zijn snij je deze eventueel nog in kleinere stukjes.
- Voor de dressing neem je een mengpotje en doe hier 4 eetlepels olijfolie en 1 eetlepel balsamico in. Pers hier een teentje look bij. Roer goed door elkaar.
 - Neem nu een serveerschaal en doe hier de gemengde sla op.
 - Leg nu het witloof en de krieltjes willekeurig op de schaal.
- Strooi nu de pijnboompitten op het bord en nog wat stookvocht van het witloof.
 - Hier doe je nu de balsamicodressing over.

Zin gekregen om één van Romans recepten uit te proberen? Neem dan eens een kijkje op hun [website](#).

“Vanaf we in onze camper instappen verdwijnt alles van zorgen en voelen we ons meteen op vakantie. De camper staat echt voor ons als rust, vrijheid en weg zijn uit de dagdagelijkse bezigheden. Soms gaan we er zelfs in zitten terwijl we op onze oprit staan, gewoon het gevoel hebben van even weg te zijn.”

Camperen langs de slagvelden van weleer: de Westhoek

Onze Westhoek... het decor van een loopgravenoorlog die duizenden levens kostte en het land herschiep in één grote, troosteloze modderpoel, waar geen huis of boom nog recht stond.

Wat voorafging...

Na de Duitse inval op 4 augustus 1914 stootten de Duitse legers verder door naar Brussel en Antwerpen.

Op 20 augustus 1914 terwijl de Slag der Grenzen, waarover we het in de vorige editie van deze serie al hadden, onverminderd verder woedt, wordt onze hoofdstad zonder slag of stoot ingenomen door de vijand.

De slag om Antwerpen duurt heel wat langer.

Na een bombardement op de stad in de nacht van 24 op 25 augustus 1914 door een Duitse Zeppelin dat het leven kost aan 12 burgers, start een beleg van de stad dat weken zal aanhouden. Duizenden Antwerpenaren slaan op de vlucht. Naar schatting 1 miljoen Belgen kwamen in het neutrale Nederland terecht en een half miljoen vluchtte naar Frankrijk en Engeland.

Op 10 oktober 1914 tekent burgemeester Jan De Vos de overgave van zijn stad in een villa in Kontich.

De vijand rukt verder op naar Gent dat valt op 12 oktober 1914.

Op 18 oktober 1914 start de Slag om de IJzer die zal duren tot 31 oktober 1914.

Wie was Benoît Ballon?

In Peizegem, deelgemeente van Merchtem, is er in 2018 een straat ingewijd met de naam "Benoît Ballonstraat".

Als men spreekt over het onder water zetten van de IJzervlakte, denkt men altijd eerst aan Karel Cogghé, de plaatselijke opzichter en Hendrik Geeraert, de binnenschipper. Echter, zonder Soldaat Ballon, zou het misschien nooit zover gekomen zijn.

De legerleiding maakte plannen om de vlakte blank te zetten maar miste de knowhow over het bedienen van de sluizen. Immers, de sluiswachter was gevlucht. Het was tussen pot en pint, zijnde een gesprek tussen Benoît Ballon en Hendrik Geeraert, dat de eerste er achter kwam dat de schipper heel veel afwist van de sluizen. Ballon aarzelde geen moment en nam Geeraert mee naar de legerleiding en de rest is geschiedenis...

Op 18 oktober 1914 start de Slag om de IJzer die zal duren tot 31 oktober 1914.

Met de hulp van Hendrik Geeraert, een binnenschipper uit Nieuwpoort, werden de sluizen in Nieuwpoort opengezet zodat grote delen van de Westhoek werden blank gezet.

De vijand werd tegengehouden en een lange loopgravenoorlog die zou duren tot 1918 ging van start.

Elke slag in de streek bespreken zou onbegonnen werk zijn, waarvoor deze Sprokkels te klein zijn. Er zijn trouwens immens veel websites, boeken en artikels te vinden over dit onderwerp.

We bieden jullie wel een rondrit aan door de Westhoek, meer bepaald rond Ieper en stellen jullie enkele bezienswaardigheden voor die een bezoek verdienen.

We starten onze toer in Passendale, meer bepaald Zonnebeke.

Op de hoek van de Lotegatstraat en de Lange Dreve bevindt zich de herberg De Dreve. Het gezellig café met terras wordt gerund door Johan Vandewalle, een gepassioneerd hobby-archeoloog die boven zijn café een museum heeft ingericht met alles wat hij tijdens het uitoefenen van zijn hobby heeft gevonden. Het is gratis te bezoeken maar een extraatje in de spaarpot van zijn passie is graag aanvaard.

De huisgemaakte Spaghetti Bolognaise is trouwens heerlijk.

Johan, echter, is ook de drijvende kracht geweest achter het memorial park "Brothers in Arms" dat bij hem net achter de hoek te vinden is. Vraag hem naar de geschiedenis van het beeld en je krijgt een ongelooflijk verhaal te horen dat tot tranen beroert.

Het beeld van de man die zijn stervende broer in zijn armen houdt, staat symbool voor het verenigen van alle broers en zusters waarvan minstens één het leven liet in de Eerste Wereldoorlog.

Aan de overkant van de herberg ligt Polygoonbos met het Vredesbos en – monument. Breng een bezoek aan Buttes New British Cemetery, waar er 2108 soldaten van verschillende nationaliteiten worden herdacht. Meer dan 1600 zijn niet geïdentificeerd. Ga op zoek naar het graf van John Hunter, de stervende broer op het beeld dat je zojuist hebt bezocht.

De "nonnenboswandeling" leidt je door een groot stuk Polygoonbos en omgeving.

Nog in de buurt:

Tyne Cot Cemetery
Passchendaele Memorial Gardens en Museum
Polygon Wood Cemetery
Glencorse Woods

Brothers in Arms

John en Jim Hunter waren twee broers uit Nanango, Queensland, Australië. Toen de jongste van de twee, Jim, zich vrijwillig bij het leger voegde om in Europa te vechten, besloot zijn oudere broer John mee te gaan om hem te beschermen.

Tijdens de slag bij Polygoonbos raakte John zwaar gewond. Hij kon nog terugkruipen naar zijn loopgraaf waar hij in de armen van zijn broer overleed. Het was Jim zelf die zijn broer naar een tijdelijke begraafplaats bracht en hem daar begroef. Hij bedekte het lijk met een zeildoek zodat het lichaam goed bewaard zou blijven. Jim keerde terug op het einde van de oorlog om John terug naar huis te brengen, maar kon het graf niet meer terug vinden. Het terrein was zodanig verwoest door artilleriebeschietingen dat hij de plaats waar hij zijn broer begraven had niet meer herkende.

Tot op zijn sterfbed zou Jim treuren om zijn oudste broer. In 2006 zijn er wegenwerken aan de gang aan de rand van het Polygoon bos als de werkmannen stoten op menselijke resten. De opzichter aarzelt geen moment en roept de hulp in van Johan Vandewalle die toen al bekend stond voor zijn ontdekkingen met betrekking tot de Eerste Wereldoorlog. In totaal vinden Johan en zijn team vijf lichamen. Drie van de vijf worden door DNA geïdentificeerd. Eén van hen, het best bewaard door het zeildoek, was Soldaat John Hunter. In 2007 wordt hij begraven op het Buttes New British Cemetery.

We zetten onze weg voor richting Diksmuide waar we in Langemark-Poelkapelle aan het kruispunt van de N313. Er is een kleine parking aan de kant van de weg.

Daar vinden we het monument dat de naam kreeg "The Brooding Soldier", in de volksmond ter plaatse ook nog bekend als "Den Canadien".

Het is opgedragen aan de meer dan 2000 Canadese soldaten die het leven lieten bij de eerste gasaanval tijdens de Tweede Slag om Ieper in het voorjaar van 1915.

Het monument is 10 meter hoog en van graniet. Het stelt een soldaat voor die rust op zijn geweer. Let op de positie van het geweer, "arms reversed", de traditionele militaire groet aan gesneuvelden.

Als je betekenis en/of vertaling van het werkwoord "to brood" opzoekt, krijg je "piekeren, tobben, diep over iets na denken".

Nog in de buurt:

- Het Hertfordshire regiment monument
- Het monument voor Private Stephen Henshaw rechtover Springfield Farm
- De Duitse Militaire begraafplaats "Studentenfriedhof"

We zetten onze weg verder en begeven ons naar Vladslo.

Nog in de buurt:

- Het Käthe Kollwitzmuseum in Koekelare
- De Dodengang in Diksmuide
- Het Museum aan de IJzer in Diksmuide

Het "Deutscher Soldatenfriedhof Vladslo" bevindt zich aan de Houtlandstraat in Vladslo aan de rand van het Praetbos, waar er een veldhospitaal was van de Duitsers.

Er rusten 25.638 doden onder de vele eiken op deze plek. Maar het is vooral het beeld "Het treurende ouderpaar" die de aandacht trekt. De moeder buigt het hoofd in diep verdriet, de ogen neergeslagen en een sjaal strak aangetrokken en de vader kijkt met een houding van "mannen wenen niet" strak voor zich uit, zijn lippen verbeten opeengeperst. Het zijn Karl en Käthe Kolwitz en ze treuren voor het graf van hun zoon Peter, maar ook voor alle andere slachtoffers van de Grote Oorlog.

De beelden werden uitgevoerd in hardsteen door twee verschillende beeldhouwers. Het ontwerp echter was van de hand van Käthe Kolwitz. Zij heeft vele jaren gewerkt aan de juiste uitdrukking van beide gezichten alvorens ze uit steen werden gehouwen. Samen met enkele vrienden plaatst zij, in 1932, het beeld op de begraafplaats "Het Roggeveld" waar Peter begraven ligt. Als in 1956 deze begraafplaats wordt ontruimd en de lichamen worden overgebracht naar Vladslo, krijgt het beeld daar een vaste plaats. De ironie van het lot: haar kleinzoon Peter, vernoemd naar zijn oom, zoon van hun andere zoon Hans, sneuvelt in 1942 in Rusland.

Käthe zelf zal het einde van de Tweede Wereldoorlog niet meemaken. Ze sterft de dag voordien.

We zetten onze reis verder richting Franse grens. Onderweg zien we her en der langs de kant van de weg begraafplaatsen liggen van de verschillende mogendheden betrokken bij de Grote Oorlog.

We maken een kleine beweging tot aan de rand van Ieper in Boezinge

We bezoeken even de Yorkshire Trench en Dug Out en het Essex Farm Cemetery. Hier was John McCrae gestationeerd na de Eerste Slag om Ieper toen hij het beroemde gedicht "In Flanders Fields" schreef en waardoor de klaproos "poppy" het symbool werd van de Grote Oorlog. Dit zal hij zelf echter nooit meemaken, hij sterft op 28 januari 1918. Voor de regelmatige bezoekers van de Opaalkust, McCrae's graf is te vinden op het gemeentelijk kerkhof van Wimereux.

De innerlijke mens moet ook verzorgd worden en we maken een tussenstop in de Sint-Sixtusabdij met zijn herberg "In de Vrede". Laat jullie verleiden tot het drinken van een trappist, vergezeld van een proeversbordje met kazen en plaatselijke heerlijkheden.

Ook hier kunnen we niet om de Grote Oorlog heen. Vlakbij ligt het Dozinghem Military Cemetery.

Moina Michael schrijft na de publicatie van McCrae's gedicht een soort antwoord, waarbij ze de "poppy" lanceert als symbool voor de slachtoffers van de oorlog.

***Oh! you who sleep in Flanders Fields,
Sleep sweet – to rise anew!
We caught the torch you threw
And holding high, we keep the Faith
With All who died.***

***We cherish, too, the Poppy red
That grows on fields where valor led;
It seems to signal to the skies
That blood of heroes never dies,
But lends a lustre to the red
Of the flower that blooms above the dead
In Flanders Fields.***

***And now the Torch and Poppy Red
We wear in honor of our dead.
Fear not that ye have died for naught;
We'll teach the lesson that ye wrought
In Flanders Fields.***

Deze begraafplaats maakte deel uit van drie veldhospitelen die hier buiten het front lagen. Ze werden opgericht in juli 1917 ter voorbereiding van een komend geallieerd offensief. De namen zijn verwijzingen naar Britse uitspraken:

- Mendinghem : "to mend", herstellen, oplappen
- Dozinghem: "to doze", in slaap wiegen
- Bandaghem: "to bandage", verband aan brengen

In Dozinghem Cemetery ligt ook Private Stephen Henshaw begraven, waar we eerder in dit artikel naar verwijzen. Nabij Springfield Farm was hij zwaargewond geraakt – een shrapnel had zijn rechterbeen verminkt – en als vermist, vermoedelijk dood, opgegeven. Zes dagen later vond men hem nog amper levend terug. Hij werd overgebracht naar Dozinghem waar hij een dag later overleed. Zijn neef, een ambulancier ter plekke, vond hem en dankzij hem kon zijn familie, zijn vrouw en drie kinderen – de jongste een 8 maanden oude baby – op de hoogte gebracht worden van de laatste dagen van zijn leven.

We zetten koers naar Poperinge.

Poperinge was een garnizoenstad. Als men nu rondkuiert door het mooie stadje, kan men het zich moeilijk inbeelden dat hier, meer dan 100 jaar geleden, duizenden soldaten van allerlei nationaliteiten, enkele dagen verpozing zochten een eindje weg van het front. Breng zeker een bezoek aan het Talbot House, every man's club of "een oase van rust in een dolgedraaide wereld". Talbot werd opgericht door Philip "Tubby", verwijzend naar zijn rond buikje, Clayton en Neville Talbot. Ze huren het pand van de bankier en hophandelaar Maurice Coevoet en maken het huis tot een haven van rust, waar iedereen – van generaal tot soldaat – welkom was. Het was een ongeschreven regel dat groeten voor een hogere in rang verboden was van zodra je de voordeur binnentrad.

Op de markt in Poperinge kan men even een bezoek brengen aan de cel waar vermeende deserteurs werden opgesloten in afwachting van hun proces en meestal daaropvolgende executie in de tuin van het stadhuis. Getuige van een zwarte bladzijde uit de geschiedenis. Kijk eens door het raampje en huiver bij de virtuele voorstelling die er gemaakt is.

We verlaten Poperinge langs het zuiden van de stad en brengen een bezoek aan Lijssenthoek Military Cemetery.

De begraafplaats telt meer dan 10.000 graven. Het is na Tyne Cot Cemetery de tweede grootste begraafplaats van de Commonwealth in België. Er liggen vrijwel geen ongeïdentificeerde graven, slechts 34. Dit is te verklaren door het feit dat dit een hospitaalbegraafplaats was en dus de lichamen herbergt van diegenen die overleden zijn in de evacuatiehospitelen.

We besluiten bijna deze toer door de geschiedenis, nog twee stops...

"The Pool of Peace" of de Spanbroekmolenkrater is de bekendste krater van de mijnenoorlog. Op de heuvel van Wijtschate had een vijand een heus fort gebouwd en was deze strategisch hoge positie een doorn in het oog van de geallieerden.

In januari 1916 begonnen Britse tunnelaars de heuvel te ondergraven en brachten er dynamiet in. Het zal duren tot 7 juni 1917 wanneer het werk af is en de detonatie kan beginnen. Maar liefst 19 mijnen worden simultaan ter ontploffing gebracht en zorgen zo voor de grootste ontploffing die ons land ooit gekend heeft.

Deze krater waar ooit de Spanbroekmolen stond wordt gekocht door een rijke Brit. In 1933 verkoopt hij de krater aan Tubby Clayton voor één symbolische Belgische Frank, het is Tubby die de naam "Pool of Peace" bedenkt.

Achiel Van Walleghem, onderpastoor van Dikkebus, getuigt:

"'t Was juist 4 ure en 't eerste daglicht begon te schemeren toen ik almeteens het reusachtigste en tevens het ijselijk prachtigste vuurwerk zag dat ooit in Vlaanderen ontstoken wierd, een ware volkaan, 't was of gansch het zuidoosten vuur spuwde... Het duurde nog eenige seconden eer wij de schokken gevoelden. Dit was een ware aardbeving die ruime eene minuut duurde... Och, ware 't geen mensenschlechterij men zou het prachtig noemen."

Een laatste stop doen we in de Palingbeek, het provinciaal domein in de buurt van Ieper.

Van 2014 tot 2018 maakten tienduizenden mensen verspreid over Vlaanderen en de rest van de wereld deel aan het maken van een land-art installatie dat de afkorting zou krijgen CWRM "Coming World Remember Me".

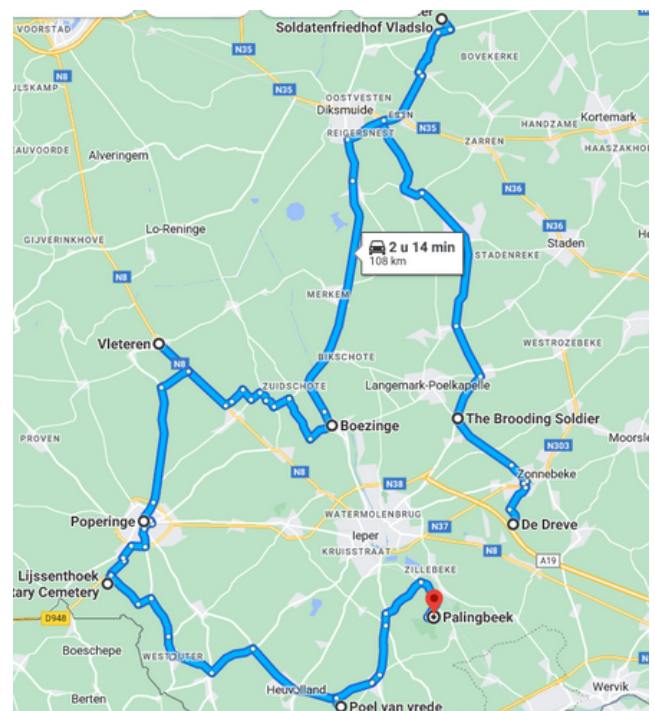
Het project bestond er in 600.000 beeldjes te maken. Elk beeldje staat voor één van de 600.000 slachtoffers die het leven lieten op Belgische grond in de Eerste Wereldoorlog. Onder leiding van de kunstenaar, Koen Van Mechelen, werd het werk geplaatst op een symbolisch plek naar het Niemandland van de Frontzone rondom Ieper. Ook aan het plaatsen werkten enkele duizenden vrijwilligers mee in het vroege voorjaar van 2018.

Ondertussen heeft het kunstwerk - het aantal beeldjes is gereduceerd tot 200.000, de overige 400.000 zijn afgehaald door wie dat wou en prijken in waarschijnlijk vele huizen bij de foto van een grootvader of overgrootvader die dienst deed in de Grote Oorlog - een vaste plek gekregen langsheen de oprijlaan van het provinciaal domein De Palingbeek. Het domein nodigt zeker uit tot lange wandelingen.

Een heel handige website om een reis door deze streek te plannen en die ook als bron werd gebruikt voor dit artikel is:

<http://www.wol.be/nl/home>

Doe je deze toer? Deel zeker met andere leden op de groep je ervaring en geef hen tips wat er nog onderweg te zien is.

Camperplaatsen, camperen op de boerderij en campings in de Westhoek.

Camperplaatsen:

#126549 De Zandberg
#181229 Hooge Crater
#244124 De Bourgogne
#36646 Zillebekevijver
#8537 Langemark-Poelkapelle
#414750 Alveringem
#63974 Sixtusbos
#402932 Heuvelland 't Heksken
#270028 De Veldhoekhoeve
#235024 Poperinge

Op de boerderij:

#184742 Kalissehof
#362192 Heuvelland
#200060 De Bonterie

Campings:

#58444 Stal 't Bardehof
#161344 Camping Scheibeekhoeve
#236954 Lyssenthoek Farm
#123800 Camping Ypra
#14186 Camping Jeugdstadion
#212431 't Hof Bellewaerde

Wij gebruikten Park4Night voor de samenstelling van deze lijst. De plaatsen liggen zo dicht mogelijk bij de route.

Verborgen pareltjes

**Een tijdje geleden deden we een oproep op de groep die luidde
Hebben jullie een plaatsje dat niet zo bekend staat, maar mooi is, waar jullie telkens weer
naartoe zouden willen gaan? Kortom, een verborgen pareltje...
Deze rubriek krijgt dan ook de titel "Verborgen pareltjes".**

Solange en Suzette, leden van het eerste uur die ons al een mooi interview hebben gegeven over camperen en geocachen, brachten meteen voer voor dit artikel aan.

Diegenen die deze twee goedlachse dames kennen, kunnen waarschijnlijk al raden wat hun verborgen pareltje is. Het is niet moeilijk: als ze er verblijven bombarderen ze de groep met talloze foto's om de rest van de leden te laten watertanden.

Het gaat dus duidelijk om **Tarifa**...en dit sluit wonderwel aan bij ons artikel over de mooiste dorpen van Spanje. **Tarifa** staat niet op die lijst, maar als het van Solange en Suzette afhangt, staat het op nummer één met stip genoteerd.

We laten Solange en Suzette zelf aan het woord.

Het pareltje...eigenlijk is dat gewoon een verlaten strandje (in de week toch) van Punta Paloma. Punta Paloma is deel van Tarifa en is zo'n beetje het einde van de wereld. Het stelt dus eigenlijk niet veel voor. Dat is net de kracht van Tarifa en omgeving. Vele mensen zeggen ons: Wat zien jullie eigenlijk in Tarifa want ze zijn er eens geweest en ze vonden het stadje maar niks, of het was er dood (dat kan gebeuren vanaf nu tot eind maart tijdens bepaalde dagen en uren...dan is het soms spooky en kan je je niet voorstellen hoe de oude binnenstad eruit ziet als het 'leeft') Tarifa is niet zoals de dorpjes en steden aan de Costas. Het ziet er anders uit, het ruikt anders, het voelt anders. De toeristen en de locals zijn een allegaartje van verschillende culturen. Dit is de laatste stop voor Afrika en dat voel je!

Voorbij de haven, als je richting Punta de Tarifa gaat heb je links de straat van Gibraltar met de Middellandse Zee en rechts de Atlantische Oceaan. De twee zeeën komen hier samen en dat is echt heel bijzonder. Op de achtergrond zie je de bergen van Marokko liggen en ook dat heeft iets heel speciaals. Je kan van op Europese bodem bijna een ander continent aanraken. In het centrum moet je je laten verrassen met alles wat op je afkomt en een goed uitgangspunt daarvoor is de Calle San Francisco. Verdwalen in de kleine steegjes, op pittoreske pleintjes genieten van de muzikanten, iets drinken in de hippiebars, rondneuzen in de zeer authentieke winkeltjes, rond kuieren en bewonderend kijken in de witte straatjes die prachtig afsteken tegen de diepblauwe lucht, constant nieuwe hoekjes ontdekken...het boeit ons keer op keer en we worden het nooit beu.

Tarifa is vooral ook alles wat er rond ligt. Parque naturel del Estrecho is zo uitgestrekt en biedt zoveel schoonheid...Heel veel mensen doen enkel de meest voor de hand liggende plaatsen maar wij schuimen echt alles af hier. Elk jaar ontdekken we iets nieuw (ook mede door het geocachen) en komen we op adembenemende plaatsen. We doen dat met de fiets of te voet of een combinatie van beiden. Met de fiets tot een bepaald punt en dan leggen we hem op slot en gaan we verder te voet. Maar altijd vanuit ons vast punt waar we met de camper staan, Camping Rio Jara.

Enkele beproefde bezienswaardigheden:

1. Mirador De la Pena (deze kan je een stuk met de fiets doen en dan via de Buda route te voet) ...het uitzichtpunt is hier adembenemend. (Google maps kent de Mirador, zo heb je een herkenningspunt...een betere wandelkaart zal je ook de wandelpaden aanduiden)
2. Colada de la Costa (begint in Tarifa en loopt via de Strait of Gibraltar tot Algeciras. De moeite om deze wandeling te doen tot aan Torre Guadalmesi of, als je de kilometers aankunt tot aan Mirador del Cerro del Tambor.
3. Fietstocht naar Punta de Paloma (vanuit Tarifa zijn de eerste 10 km niet leuk wegens nationale baan N 340 Tarifa-Cadiz.). De weg naar Punta Paloma heeft op een aantal punten aan de linkerkant een ingang op 300 m naar prachtige stranden (weekends mijden !)
Aan de rechterkant kan je oude militaire gebouwen vinden met compleet intact kanonnen.
Helemaal op het einde voorbij Restaurant Justito de coppas begint er sinds 2023 een fietspad naar Bolonia...(het vermijdt helemaal rond fietsen langs een berg, dus deze nieuwe verbinding is een goede zaak)
4. Betis : klein dorp in de hoogte boven Punta Paloma. Van daaruit kan je via bewegwijzering en/of Google naar El Tesoro Restaurant. Adembenemend uitzicht over de oeaan, Marokko en Tarifa...en bovendien lekker eten..Een rustpunt voor mensen die hier willen 'chillen' of zelfs een boek schrijven...bijvoorbeeld.
In dezelfde omgeving : Betijuelo : prachtige wandelingen (redelijk woest en vermoeiend maar altijd de moeite) en San Bartolo.
5. Fietstocht op Camino de la Pista (deze vertrekt op de N340 tussen Tarifa en Punta Paloma, iets voor camping La Pena aan de rechterkant (Google kent het baantje). Hier zie je wilde paarden, koeien, geiten, Iberico varkens die gewoon over de straat lopen. Deze helemaal volgen tot je een uur later op de A9210 komt waar je rechts terug richting Tarifa rijdt. Je passeert op deze baan nog Santuario Nuestra Senora de la Luz, een mooi kerkje in een compleet verlaten omgeving. Even later kom je beneden terug op de National naar Tarifa.
Dit zijn een aantal voorbeelden...Er valt veel te ontdekken...

Dit is maar een stukje van de lofzang over Tarifa. Meer lezen over wat er te zien is, welke wandelingen er te doen zijn, archeologische bezienswaardigheden in de buurt, fietstochten? Je vindt het allemaal terug op hun blog.
<https://geocachersontour.com/blog/>

Plekjes voor een hapje en een drankje die uitvoerig zijn uitprobeerd? In Tarifa oude stadscentrum

Silos 19 (heerlijk dinner)

Meson Siglo XIX ('s middags voor Tapas)

Almedina Café Bar (leuk café voor 's avonds)

In het oude stadscentrum van Tarifa op de kleine pleintjes zijn tientallen restos en tapas bars en eigenlijk kan je bijna overal lekkere tapas krijgen. Waar de Spanjaarden zitten is het goed.

Buiten stadscentrum Tarifa :

Helena's Kitchen (zalig om eens lekker te ontbijten)

PachaMama (op de N340 ter hoogte van Camping Rio Jara). Restaurant waar veel kitesurfers komen maar leuke ambiance en heel lekker eten.

Punta Paloma : Justito de Coppas (heel basic uitzien restaurant maar superlekkere vis. Verser dan vers...Ze komen aan tafel met een grote bak vis waaruit je kan kiezen.)

Betijuelo : El Tesoro Tarifa : Moeilijk te geraken want het vergt een serieuze wandeling of fietstocht maar je moet het één keer gedaan hebben. Het uitzicht is adembenemend en de grote hond des huizes, Zimba, is onweerstaanbaar

Een beetje demografie en geschiedenis...

Tarifa situeert zich in de autonome regio Andalusië, in de provincie Cadiz. Het telt ongeveer 18.000 inwoners, wat het eerder één van de kleinere steden van de regio maakt, in vergelijking met het nabij gelegen Algeciras dat 115.990 inwoners telt. Het ligt op het meest Zuidelijke punt van het Spaanse vasteland en continentaal Europa. Het stadje ligt aan de Costa de la Luz, niet moeilijk met 3198 zonne-uren en 273 droge dagen. De hoeveelheid hemelwater – 367 mm – die er per jaar uit de lucht valt is ook best te verwaarlozen.

De geschiedenis van Tarifa heeft zoals vele stadjes in Andalusië een Moorse oorsprong. Het is vernoemd naar de krijgsheer Tarif ibn Malik die via deze plaats het Iberisch schiereiland binnen kwam om de rest van het land te veroveren. Een leuk weetje? Het woord "tarief" zou zijn afgeleid van de naam Tarifa, omdat het eerste haven was die aanmeergeld eiste.

Hebben jullie ook zo'n verborgen pareltje? En enkele mooie foto's om dit te illustreren? Laat het ons weten via de contactpagina van onze website. We maken er een mooi artikel van.

BijééngeSPROKKE&Ld

-De Normandische stad Isigny-sur-Mer creëert tijdelijk van 31/05/2024 tot 10/06/2024, voor de herdenking van 80 jaar D-Day, 80 camperplaatsen bij.

-Naar aanleiding van het artikel over de mooiste dorpen van Spanje, hebben we de lijst van vorige jaar met de mooiste dorpen van Frankrijk geactualiseerd. Er zijn maar liefst 4 nieuwe dorpen bijgekomen. Je vindt ze hier.

-Het Antwerp Motorhomesalon gaat dit jaar door op 9 en 10 maart 2024. Tickets kunnen [hier](#) besteld worden.

-De camperbeurs te Düsseldorf gaat dit jaar door van 31/08/2024 tot 08/09/2024.

Deze nieuwsbrief is exclusief bestemd voor diegenen die zich inschreven voor ontvangst.

De volledige nieuwsbrief of afzonderlijke artikels mogen niet gekopieerd en/of gebruikt worden zonder de uitdrukkelijke toestemming van de beheerders of moderator.

©VLAAMSE MOBILHOME REIZIGERS

www.vlaamsemobilhomereizigers.weebly.com

De volgende Camper-Sprokkels zullen verschijnen op
1 mei 2024.

Ideeën voor onderwerpen? Laat het ons weten!
vlaamse.mobilhomereizigers@gmail.com
of via [de contactpagina](#) van de website.